

Ordre de Culte
14è Diumenge després de Pentecosta
14-9-2025

Preludi musical

Benvinguda i pregària

Himne: *Car Jesús aquí estem* (73 CG)

Música: J. Rudolf Ahle; Lletra: M. E. Vidal

Crida a la lloança: Salm 14

Himne: *Escolta, escolta*

Música: M. Wackenheim, adp. Elies Cortès; Traducció: Judit Pallàs

Lectures bíbliques:

Jeremies 4, 11-12.22-28

1 Timoteu 1, 12-17

Himne: *Dame, Señor, la fe que puede hallar* (404 HC)

Música: Edward J. Hopkins; Lletra: Vicente Mendoza

Proclamació de la Paraula

Lluc 15, 1-10

Pregària per la il·luminació

Interludi musical

Sant Sopar

Resposta a la Paraula

Himne: *Tot jo tinc set de Déu, Salm 42,2-6*

Música: Melodia folk apalatxe, arr. Bruce Greer; Lletra: Dana Harking,
cat. Judit Pallàs

Vida comunitària

Ofrenes

(Interludi)

Anuncis

Himne: *En Déu jo trobo la pau*

Música: C. Norton; Lletra: Eva Carbonell

Benedicció

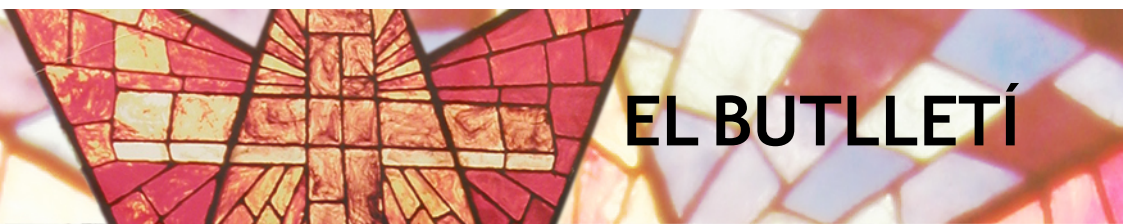
Postludi

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona

Correu electrònic: info@esglesiatallers.org - **web:** www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Banco Santander: ES10 0049 4700 3523 1697 4367

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1997 14 de setembre de 2025

Tambors de guerra

Estem assistint actualment a dues guerres que com ésser humà em revoltien. La dels gazians-israelians i la dels ucraïnesos-russos. En aquests dos conflictes, el president Trump ha volgut tenir un paper destacat. Durant les eleccions dels EUA, Trump va prometre que en poques setmanes podria acabar amb ambdós conflictes. Però la trista realitat és que la seva intervenció sembla més destinada a donar suport a un dels bàndols que a la d'obtenir una Pau justa i duradora.

Mentrestant, la vella Europa, després de patir dues guerres mundials devastadores s'ha decantat per una imatge pacifista. Però aquest pacifisme no és el resultat sincer de l'herència de la il·lustració sinó una postura còmoda i hipòcrita que deixa que els EUA siguin el braç armat d'Europa i els defensors dels interessos occidentals. Una part important del desencadenant d'aquest conflicte és responsabilitat dels països occidentals.

En el conflicte palestino-israelià Hamàs vol aconseguir l'alliberament dels presoners que l'estat d'Israel té en les seves presons. Per altre costat, Israel, amb l'argument que Hamàs té ostatges israelians, té el pretext per expulsar de Gaza els palestins. Hamàs té els seus presoners i Israel té el territori de Gaza. El gran perdedor és el poble palestí de Gaza que pateix situacions de dolor, mort i fam intolerables.

Sigui com sigui seria desitjable que tots els estats fossin pacifistes empesos per uns ciutadans convençuts que la realitat pacifista és la millor opció per aquest món. Pels pobles és molt millor resoldre els conflictes per la via diplomàtica que per les armes. De fet, els ciutadans mai volen la guerra perquè les guerres les creen els tirans, els reis, els dictadors o els poders econòmics empesos per un afany de poder, de glòria o de cobdícia; però les guerres sempre les pateix el poble.

Davant la magnitud de la destrucció que va provocar la Segona Guerra Mundial i especialment amb l'ús de les bombes atòmiques, el moviment pacifista es va consolidar empès per moviments socials i la societat civil en general. La renúncia a la violència porta a la lluita no violenta. Alternatives pacifistes són la desobediència civil de la qual Gandhi o Martin Luther King foren principals representats.

Però, ¿què passa quan el llenguatge només és el de les armes? Quina resposta pot donar el pacifisme davant la barbàrie de Gaza? Hem de deixar que Netanyahu continuï bombardejant població civil? Hem de permetre que Hamàs encara retingui ostatsges israelians i així donar un pretext a Netanyahu per continuar amb la seva guerra genocida?

Davant aquest conflicte em sorgeix un dilema ètic: ¿és moralment acceptable considerar la intervenció d'una força armada pacificadora? ¿Hi ha situacions en què la violència és l'única resposta a la violència?

Molts pensadors, religiosos i filòsof han reflexionat sobre aquest tema. ¿Hi ha situacions en la que podem considerar que la guerra és justa? La guerra justa es defineix pels següents motius i objectius.

Els motius lícits són:

L'autodefensa

La intervenció humanitària

Els objectius d'una guerra justa són:

- 1) L'objectiu explícit d'una contesa amb justificació moral ha de ser la pau duradora entre els pobles;
- 2) els pobles ben ordenats no lluiten entre si;
- 3) la població civil del poble enemic, inclosos els soldats, no són responsables de la guerra;
- 4) cal respectar els drets humans dels enemics;
- 5) cal comunicar al poble enemic que l'objectiu de la guerra és la pau i una relació de cooperació futura;
- 6) els càlculs d'eficiència, realitzats en termes de la relació entre els mitjans i els fins, han de circumscriure's a les condicions de moralitat establertes en els principis anteriors.

Com a cristià se'm fa difícil defensar el concepte de guerra justa. Però les imatges de civils assassinats per míssils o d'infants que moren de fam em remou la consciència. Em pregunto si la meua posició en contra d'una intervenció militar per aconseguir una pau justa em fa còmplice dels agressors.

És clar que el pacifisme és un no a l'ús de la violència, però, serveix el pacifisme per protegir la població civil en un conflicte armat? Serveix el pacifisme quan es produeixen crims de guerra contra la població civil? El moviment pacifista és un moviment encomiable, les manifestacions a favor del poble palestí són d'agrair, però és fàcil ser pacifista quan el conflicte està a 3.000 quilòmetres i no tens gent estimada que pateix les conseqüències de la guerra. Tanmateix, quan el conflicte t'afecta directament, les teves conviccions pacifistes s'esvaeixen com la boira matutina quan surt el sol.

No crec que la guerra justa sigui la solució. Per lluitar contra la guerra no només necessitem pacifistes que es manifestin contra els conflictes armats, sinó que

necessitem pacificadors, líders polítics que sàpiguem escoltar els uns i els altres i sàpiguem convèncer-los per arribar a la fi de les hostilitats i enfilat el camí cap a una pau justa. Recordo amb nostàlgia líders com Olof Palme, Mahatma Gandhi, Martin Luther King, Nelson Mandela, Jimmy Carter, Yitzhak Rabin, Shimon Peres, Yasser Arafat, Bill Clinton o Barack Obama que varen lluitar per resoldre conflictes bèl·lics. Però, avui, miro a tort i a dret i no veig a ningú capaç de liderar un procés de pau. Recordem que liderar un procés de pau és una tasca íntimament cristiana, i em produeix una infinita tristesa veure cristians més a favor dels conflictes armats que de la solució pacífica dels conflictes:

"Feliços els qui treballen per la pau: Déu els anomenarà fills seus!"(Mt 5,9).

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que tenen problemes de salut i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació.

CANAL YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a l'adreça a al web de l'església: www.esglesiatallers.org

CISTELLA SOLIDÀRIA

Al "Chiringuito" ja tornen a funcionar a tota màquina!!!! Necessiten de tot!!!! Avui els hi farem arribar diners per ajudar a urgències i no oblidem la recollida de diners per comprar sacs de dormir, que ja comencen a repartir. També ens diuen que els hi demanen molt motxilles. Ja sabeu, si en teniu porteu-les i els hi farem arribar. No els oblidem!!!! A i recordeu la reunió de pregària, prevista per ben aviat!!!! estem tots convidats a participar-hi

AGENDA

- 20 setembre: Assemblea de l'EEC a Rubí a les 10h.
- 27 setembre: Concert de piano en el marc del 80è aniversari de l'església de Santa Coloma.

Litúrgia i Proclamació de la Paraula: Marta López Ballalta

Música: Grup Pizzicato

Lectures: Anna Plantada

Diaques: Joan Salvador i Anna Plantada

Sant Sopar: Lluïsa Braña

Butlletí: Rubén Pallàs